

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τό κατ' έξοχην παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, άληθείς παρασχόν εις την χώραν ήμων ύπηρεσίας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ανάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ	ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Εσωτερικού: Ετησία... δε. 8,— Εξαμήνος... > 4,50 Τριμήνος... > 2,50	Εξωτερικού: Ετησία φρ. χρ. 10,— Εξαμήνος > 5,50 Τριμήνος > 3,—	Εσωτερικού λειτ. 20. Έξωτερικού φρ. χρ. 0,20. Φύλλα προηγουμένων ετών, Α' και Β' περιόδου τιμούνται έκαστον λειτ. 25 (φρ. 0,25).
ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879		ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ		ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Οδός Ερμούδου αρ. 38, παρά τῷ Βαρβακείου.
Περίοδος Β' — Τόμος 14ος		Έν Αθήναις, 10 Φεβρουαρίου 1907
		Έτος 29ον. — Αριθ. 11

λεύθερον, Ταπεινὸν Γίασμι, Ταπεινὸν Μενέξην, Έομεράδα καὶ Ἰωάννην Δάρκον — τὸ Ζήτω ἢ Ἑλλάς μετὰ τὸ Ὑπὲρ Πατρίδος, Σκέριτο, Διπλωμάτην καὶ Ἀφρόκριτον — ἡ Μακεδονικὴ Φάλαγξ μετὰ τὸν Μακεδόνα Ἀγωνιστήν, Έαρινὴν Νεφέλην, Έριμὴν τοῦ Πραξιτέλους, Παλιὸν Μακεδονικῆς Καρδίας καὶ Ὀδὸν τῆς Δόξης — ἡ Αὐδοαίμονα μετὰ τὴν Ζίγαν, Φαιλήτην Κρητικοπούλαν, Ὀνειρο στὸ Κῆμα, Σουλτάνη Ἑλληνοπούλαν καὶ Ζήτω ἢ Κωνσταντίνος — τὸ Κῆμα τοῦ Αἰγαίου μετὰ τὸ Ὀνειρο στὸ Κῆμα, Πρίγκιπα Σμαράγδον, Ἰωάννην Δάρκον καὶ Ἀμύμητον Γελωτοποιόν — ἡ Ρέμβη μετὰ τὴν Δούμισσαν τῶν Σαλώνων, Καρδίαν Μονοικῆς, Σκέριτο, Αἰθεροβάμονα Φαντασίαν καὶ Ἀφρόκριτον — ἡ Παιδικὴ Χαρὰ μετὰ τὸν Ἀμύμητον Γελωτοποιόν, Σκέριτο, Αἰθέρα καὶ Ἀρην — ὁ Ἰππότης τοῦ Μεσαίωνα μετὰ τὴν Αἰγυπτίαν Βασιλοπούδα, Έριμὴν τοῦ Πραξιτέλους καὶ Ἑλληνικὸν Σίφος — τὸ Ἑὶνυχὲς Παρελθὸν μετὰ τὸν Λευκοκύματον Αἰγαίον, Περιστεράκι τῆς Ἰθάκης καὶ Ἀστρον Έσπερινόν — ὁ Ρεμβασιὸς μετὰ τὸ Κομφετί, Σκέριτο, Χρυσόπαιδο, Ἀσιέρα τῆς Χίου καὶ Ἀφρόκριτον — τὸ Ἀνοιξιάντικο Λουλούδι μετὰ τὴν Χιονομένην Περιστεράν, Σανθὴν Κρητικοπούλαν, Νόρμαν, Μπαλομένην Φουφούλαν καὶ Γλυκεῖαν Ἑλλάδα — ἡ Μυρόλουστη Δοφνουλα μετὰ τὸ Σκέριτο, Φιλοπάτριδα Ἑλληνοπούλαν, Έομεράδα, Γλυκεῖαν Ἑλλάδα καὶ Διακριθείσαν Ἀρακακίδα — τὸ Ἑθνικὸν Δάβαρον μετὰ τὴν Έριμὴν Έσπεραν καὶ Λευκοκύματον Αἰγαίον — ὁ Ἀντόνομος μετὰ τὸν Χρυσόκομον Νάομισον, Στεναγὸν τῆς Μακεδονίας, Ἡρωίδα τῆς Κρήτης καὶ Δωδωναίαν Νύμφην — τὸ Μαγεμένο Ἀκρογιάλι μετὰ τὴν Πατισσιώμισσαν Πυροδόσποιναν, Ρέμβην, 21 καὶ Αἰθεροβάμονα Φαντασίαν — τὸ Πτερόεν Ὀνειρον μετὰ τὸν Ἀμύμητον Γελωτοποιόν, Ἀριελ, Έομεράδα, Δάρκον τῆς Ἀνακουφισσῆς καὶ Ροδωδάκτυλον Ἡώ — ἡ Δαφνοστεφῆς Σημαία μετὰ τὸν Ἀριελ, Κεντρί, Ἀμύμητον Γελωτοποιόν, Μυρόλουστον Δοφνουλαν καὶ Λευκοκύματον Αἰγαίον — ἡ Χρυσόπτερος Ἑλπίς μετὰ τὸν Ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα, Φιλελεύθερον, Ναυτοπούδα τῆς Δόξης, Ζήτω ἢ Ἑρώσις καὶ Ἑλληνα Μαχητὴν — ἡ Κρητικὴ Ἑλπίς μετὰ τὴν Μυρόλουστον Δοφνουλαν, Ζήτω ἢ Ἑρώσις, Ἑρώσις ἢ Θάνατος, Δούμισσαν τῶν Σαλώνων καὶ Έσθητὸν Θάλασσαν — ὁ Ἑλληνα Μαχητὴν μετὰ τὸν Δάρκον τῆς Μακεδονίας καὶ Αἰμόφυγον Μακεδονίαν — τὸ Κομφετί μετὰ τὸ Ζήτω ἢ Ἑλλάς, Χάμικον, Λευκοκύματον Αἰγαίον, Ἑλληνικὸν Σίφος καὶ Ἑὶνυχὲς Παρελθὸν — ὁ Ἑπίτιμος Πρόεδρος μετὰ τὸν Λευκοκύματον Αἰγαίον, Ζήτω ἢ Διάπλασις, Ἰαπότην τοῦ Μεσαίωνα, Ἀγροναῆτην καὶ Κεντρί — τὸ Νερό στ' Ἀύλακι μετὰ τὸ Σκέριτο, Μπουλντόν, Φιλοπάτριδα Ἑλληνοπούλαν, Παταράκι καὶ Κομφετί — ἡ Φαλιγματὴ Ἀκτὴ μετὰ τὴν Έστειμένην Καλλονὴν, Δούμισσαν τῶν Σαλώνων καὶ Σκέριτο — ἡ Γαλαξίας μετὰ τὸ Ἄσμα τοῦ Ὀσφρέως, Ἡρώτην Κρήτην, Ἀγγελὸν τῆς Νίκης, Ζήτωνα τὸν Κιτῆα καὶ Μεγάλην Ἰδέαν.

ἐλλείψεις, τὰς ὁποίας παρατήρησες) Ἀρόμητον Δόγταν (τὸ ἔλαβα ὑπ' ὄψει) Έομεράδα (κ' ἐγὼ σ' ἐπέθυμνα χαίρω πού ἔγινες καλά) Γλυκεῖαν Ἑλλάδα (εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὰς τόσον ζωηρὰς καὶ εὐστόχους ἐνεργείας) Σαπρὸν (τὸ ψευδώνυμόν σου ἐνεκρίθη εἰς τὸ 7ον φύλλον) Μαρομένην Γαλίαν (εὐχαριστῶ πολύ) Ἀγροναῆτην (χαίρω πού ἔγινες καλά καὶ γὰρ μοῦ γράψης· εἶδες πῶς ἐπιθυμῶ κανεὶς τὸ Σχολεῖον, δταν λείψῃ πολύ;) Κίρκην (δταν ξαναέλθης, μὴ με λησμονήσης· τί νὰ σοῦ εἶπω! εἰς τὰ πολιτικὰ δὲν ἀνακατεῖμαι διάλου) Κορὴν τῶν Κυμάτων, Δαφνοστεφῆ Σημαίαν, Χρυσόκινυνην Αἰγὴν, Ἑλληνα Μαχητὴν (εἰς τὸ προσεχές) Γλυκοκυτάλαν (πού μ' ἐθυμύθη ὕστερ' ἀπὸ ἕνα μῆνα) Ἀγροναῆτην, Νικηφόρον Ὀσφρανόν (αὐτὸ ἐσημείωσα εἰς τὰς λύσεις σου) Κομφετί, κλπ. κλπ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἐλαβα μετὰ τὴν 31ην Ἰανουαρίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 15 Μαρτίου

Ἦ ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γράψωι τὰς λύσεις τῶν οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφεῖον μας εἰς φραγκόλους, ὃν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

111. Συλλαβογράφος
Λαμβάνω πέντε γράμματα, τὰ βάζω στὴ γραμμῆ, Κι' ἀνησυχία ἔξαψα. Μὲ πιάνει δυνατὴ.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Δραπέτου Ἀγγέλου

112. Στοιχειογράφος.
Εἶμαι μουσικὸς ἀρχαῖος, Τ' ὄνομά μου δοξασμένον Ἄν τὴν κεφαλὴν κοσμήσης Μ' ἕνα γράμμα... κεφαλαῖον, Ὑμνος πλέον δὲν τοιζῶ, Ἄλλ' εἰς ὕπνον σὲ βυθίζω.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Κοντορβετιούλη

113. Αναγραμματισμός.
Εἶμαι θεὸς ἀρχαῖος, Ἐν γράμμῃ ἂν μ' ἀπαίρησης Κι' ἀπ' τὰ λοιπὰ τὸ τρίτον Μὲ τέχνην μεταθέσης, Πρὸς θαυμασμόν σου, ἴδτα, Ἀμείσω θὰ χαθῶ, Κ' εἰς Βασιλεῖ ἀρχαῖον Θὰ μεταμορφωθῶ.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Ἀρχοντοπούλας τῶν Λευκῶν Ὀσφρον

114. Ρόμβος.
Γράμμα, λαμπάδα καὶ τραγικοῦ Τοῦμαρ δουλεμένο, Ἀρχαῖο πλοῖο, θάλασσαις Κακὸ κ' ἀντανυμία Ἐνώθησαν κ' ἀντὶ νὰ ἰδῶ Καμιά... Βαβυλωνία, Βλέπω τὸ ρόμβο ρυθμικὸ Καὶ καλοταίριασμένο.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ἀμύμητον Γελωτοποιοῦ

115. Κρυπτογραφικόν.

1 2 3 4 5 6 7 8 1 2 7 9 =	Πόλις τῆς Εὐρώπης.
2 1 6 1 1	= Νῆσος τῆς Εὐρώπης.
3 1 2 7 3	= Νῆσος τῆς Τουρκίας.
4 7 6 5 8 7 9	= Πόλις τῆς Εὐρώπης.
5 4 9 7 3	= Φαγητόν.
6 1 2 1	= Ζῶον.
7 2 1 3	= Σύνολον.
8 1 9 1 7 3	= Μυθικός ἦρωας.
9 7 4 7 3	= Ἄνεμος.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Κεραυνοβόλου Διδός

116. Δεξιθρία.
Ποῖον γνωστὸν ὄρος ἔχει τρεῖς συλλαβὰς καὶ τρία μόνον φωνήεντα ὅμοια;
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίνου Λαβάρου

117. Μαγικὴ Εἰκὼν.
Ζητεῖται ἡ λύσις τῆς ἐν σελίδι 78 δημοσιευομένης Μαγικῆς Εἰκόνας. Τὸ ζητούμενον πρόσωπον θὰ ζωγραφισθῇ ἐπὶ τοῦ χάρτου τῶν λύσεων ζῆου περιγραφῆς.

118-122. Μαγικὸν Γράμμα.
Τῇ ἀνταλλαγῇ τριῶν γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων διὰ δύο συμφωνῶν, πάντοτε τῶν αὐτῶν, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλαι τόσαι λέξεις:

ἀδελφίος, πλάσις, ἔναυλος, ἀβάσιμος, στενός.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Κορδόναρου

123. Διπλὴ Ἀκροστιχίς ἐξ ἀναγραμματισμοῦ.
Αἱ κάτωθι ζητούμεναι λέξεις θάναγραμματισθοῦν καὶ θὰ σχηματισθοῦν ἄλλαι τόσαι τοιαῦται, ὥστε τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν νάποτελῶν ἦρωα, τὰ δὲ δεύτερα θεόν:

1, Χώρα τῆς Ἑλλάδος· 2, Πτηνόν· 3, Θεὸς Ῥωμαῖος· 4, Μέρος φυτευμένου.

Ἐστᾶλη ὑπὸ Ἀντίβα τοῦ Καρχηδονίου

124. Μικτόν.
α-εη-οια-ν-πος-φρ
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ἄνθους Ἀνθένων

125. Γρίφος.

L	ἦ	ὦ	π	ε	δ	S	ν	ο	ν		γ	ο	α	ι	σ	α	α
										θ			α	ι	σ	α	α
										ε	ι	μ	α	ι	σ	α	α
										θ	ε	μ					
										θ	ε	μ					
										θ	ε	μ					

Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Φιλοπάτριδος Ἑλληνοπούλας

Σημείωσις. Αἱ λύσεις τῶν φύλλων 1-2, 3 καὶ 4, τῶν ὁποίων ἡ προθεσμία ἔληξε τὴν 31 Ἰανουαρίου, δὲ δημοσιευθῶν ὄλαι μαζί εἰς τὸ προσεχές.

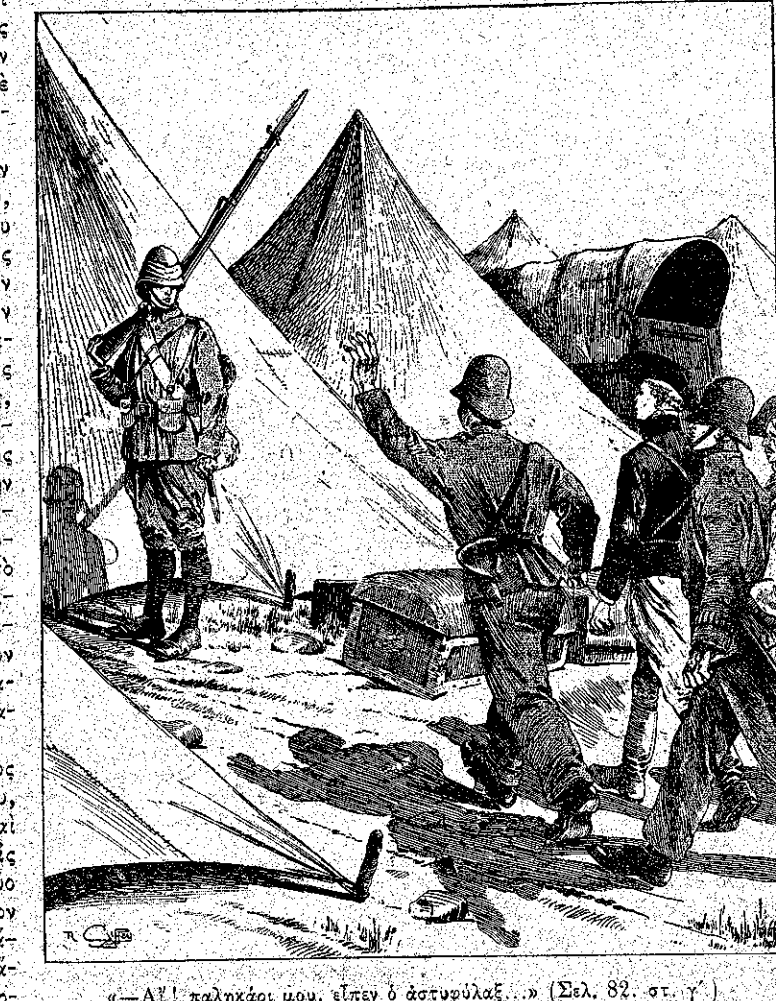
ΤΑ ΔΙΑΓΜΑ ΤΟΥ ΤΡΑΝΣΒΑΛ
(ΜΥΣΤΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠὸ PAUL ROLAND)
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Ἡ Πόλις τῶν Ἀνθένων.— Καταυλισμὸς αἰχμαλώτων.— Εἰς τοῦ κ. Ἐπὶ πάντων.— Φυλακὴ ἀπὸ παντ.— Ὁ βοδοκάτης τοῦ Γιωχανῆς Ρεσβουρ.

Ἐλαμπεν ἱλαρὸς ὁ ἥλιος, ὅταν οἱ αἰχμαλώτοι, με διπλάσιαν φρουρὰν τῶρα, εἰσηλθόν εἰς τὸν περίβολον τῆς Πόλεως τῶν Ἀνθένων, ὡς ἐξηγεῖται τὸ ὀλλανδικὸν ὄνομα τῆς Βλουμφαντίν, — περίβολον μεγαλωμένον σημαντικῶς με ἀναρίθμητα στρατιωτικὰ παραπετήματα.

Μ' ὄλην τὴν ἀνησυχίαν τῶν διὰ τὴν τύχην τοῦ Ἰεῶν, ὁ Γιάγκος καὶ ὁ θεὸς του ἐπρόσεξαν εἰς τὴν θέαν τῆς πόλεως, ἡ ὅποια τοὺς ἔκαμεν ἀλειγὴν ἐντύπωσιν, μετὰ τὴν μεταμόρφωσίν τῆς εἰς ἐφήμερον στρατόπεδον. Εἰς τοὺς δρόμους, εἰς τὰς πλατείας, ἕως εἰς τὰ πέρατα τοῦ ὀρίζοντος, ἦσαν στημέναι πλήθος αἱ σιγναί, τῶν ὁποίων τὴν παράταξιν διέκοπτον τὰ βαρέα καὶ κοντοχονδρά οἰκοδομήματα τῆς πρωτεύουσῆς: τὸ «Φολερακ», δηλαδὴ τὸ ἄλλοτε βουλευτηρίον, ὁ καθεδρικὸς ναὸς μετὰ τὸν πενιχρὸν ἐξωτερικὸν του, μερικὰ τραπέζικα καταστήματα καὶ κατοικίαι πλουσίων ἐμπόρων.

Αἱ σιγναί, ἀνοικταὶ πρὸς τὸ μέρος τοῦ φαειροῦ ἡλίου, ἀφίγουν νὰ φαίνωνται σιερὶ στενωῶν κλιγῶν. Συχνὰ εἰς μίαν κλιγὴν εὑρίσκονται δύο τραυματίαι, διότι τὸ ὕλικόν τῶν νοσοκομείων δὲν εἶνε ἀφθονόν. Οἱ ἀναρρώνοντες, ἀσαρκοί, πελιδοί, βαδίζουν ἀ-

ἀναγνωρίζον τὸν ἕνα, ὡς τὸν Τζακ Χίνκνιαν τοῦ ἡλίου. Εἶνε ἐκεῖ Ἀγγλοὶ καὶ Μπόρες: οἱ πρῶτοι ἀδιάφοροι, χωρὶς μνησικαλίαν ἐναντίον τῶν τέως ἐχθρῶν τῶν, οἱ ὁποῖοι ἐγίναν τῶρα ἀδελφοὶ τῶν εἰς τὸν πόνον οἱ δεύτεροι ἄγριοι, χωρισμένοι εἰς ομάδας, ἐφήβοι καὶ γέροντες, τῶν ὁποίων τὰ ὑψηλὰ ἀναστήματα κύπτουν πρὸς τὴν γῆν, τῶν ὁποίων τὰ μάτια κυττάζουν με φλόγα ἐνδιαφέροντος καὶ συμπαθείας τοὺς δύο νέους αἰχμαλώτους. Μερικοὶ τοὺς ἀξονάζων.

Ὁ κ. Ζουανίχ καὶ ὁ Γιάγκος ἀνταλλάσσουν με σύντομα λόγια τὰς σκέψεις τῶν διὰ τὸν πόλεμον, ἐνῷ ἀκολουθοῦν τοὺς φρουροὺς τῶν, οἱ ὁποῖοι τοὺς σὺρον πρὸς τὰς στρατοπεδεύσεις τῶν αἰχμαλώτων, ὅπου εἶνε μυρμηκία αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παιδία κατὰ χιλιάδας. Ἰυναίκες νοσοκόμοι με σταγχετὰ φορέματα, με ποδιές καὶ σκουφάκια ἄσπρα, διανέμονται τὴν φροντίδα τῆς περιποιήσεως τῶν ἀσθενῶν, ποῦ εἶνε πάμπολλοι, ἰδίως μετὰ τῶν παιδιῶν. Ἐδῶ, ὄλγα εἶνε αἱ Ἀγγλίδες, — αἱ ἀτίθασσοι Μπρερὶναιδὲν τὰς ὑποφέρουν, μ' ὄλην τὴν εὐσπλαγχνικήν προθυμίαν τῶν, — ἀλλὰ Γαλλίδες γλυκομίλητοι, Ὀλλανδαὶ με σκούφους δαντελένιους. Ἐμπρὸς εἰς τὰς θύρας τῶν σιγῶν, κίβωτοι ἀπὸ λευκὸν ξύλον χρησιμεύουν ὡς ὄψοφυλακία... Εἰς

«— Ἀὐ! παληκάρι μου, εἶπεν ὁ ἄστρυφλάς... » (Σελ. 82. στ. γ')

αυτό το στρατόπεδο, όπου στρατεύματα δεν περνούν, οι υπό κράτησιν Μπόρες έχουν το δικαίωμα να περιφέρονται από τας 2 έως τας 5 το απόγευμα, αλλά, άμα παρέλθῃ ἡ προθεσμία, ὅλοι εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ κλεισθοῦν εἰς τὰ πάντα ἀσυλά των.

Ὁ ὀδυνηρὸς αὐτὸς περίπατος τῶν Γάλλων ἀνάμεσα εἰς τὸσα βάσανα καὶ πόνους, ἐπλησίαζεν εἰς τὸ τέλος τοῦ εἶχαν φθάσῃ πλέον εἰς τὴν καθαυτὴ πόλιν.

Ὁ κ. Ἐπόπτης, εἶδος στρατιωτικοῦ ἀστυνόμου, ἦτο εἰς τὸ γραφεῖόν του. Ὁδήγησαν ἐνώπιόν του τοὺς αἰχμαλώτους, καὶ αὐτὸς εἰδείξε πρὸς αὐτοὺς ἀκραν εὐγένειαν, ἀφήσας μόνον νὰ διαφανῇ ἡ ἐκπληξίς του, διότι ἐδλεπεν ὅτι ὁ Τζάκ Χίνδων, τὸν ὁποῖον ἐνόμιζε τυχοδιωκτὴν ταπεινῆς καταγωγῆς, ἦτο ἓνας νέος τῶσον κόσμιος καὶ ὠμιλοῦσεν ἄριστα τὰ γαλλικά.

— Μὰ, ἐπὶ τέλους, ἀνέκραξεν ὁ Γιάγκος, μανιώδης ἀπὸ τὸν θυμὸν, θὰ μοῦ πῆτε ὡς ποῦ θὰ πάῃ αὐτὴ ἡ κομωδία; Σὰς λέγω καὶ σὰς ἐπαναλαμβάνω ὅτι ὁ Τζάκ Χίνδων, ὁ Σωσίας μου, ὡς φαίνεται, μοῦ εἶνε ἐντελὲς ἀγνωστος. Ἐγὼ εἶμαι Γάλλος ἡ ἐλευσινή μου κακοτυχία εἶνε ὅτι μοῦ ἐκλεψαν, ἡ ἔλασαν, τὸ πορτοφόλι μου, ὅπου, μαζὶ μὲ τὰ διαβατήριά μου, περιείχοντο θερμαὶ συστάσεις ἐκ μέρους πολῶ ὑψηλῶν προσώπων τοῦ Ἀκρωτηρίου...

— Βέου οὐδέλ, ἀπήντησεν ὁ ἀστυνόμος. Δὲν θὰ δυσκολευθῆτε νὰ βάλετε νὰ ἐνεργήσουν αὐτοὶ οἱ προστάται, διότι κ' ἐγὼ εἰς τὸ Ἀκρωτήριο θὰ σὰς στείλω.

Ὁ Γιάγκος καὶ ὁ θεὸς του ἐπήδησαν ἕως ἐπάνω. — Εἰς τὸ Ἀκρωτήριο! ἐφώναξαν μαζὶ καὶ οἱ δύο.

— Θὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν Πόλιν τοῦ Ἀκρωτηρίου, ἐξηκολούθησεν ὁ Γιάγκος, ἀφοῦ τὸσα ἐτραβήξαμε ἕως ὅτου ξεκινηθώμεν ἀπὸ ἐκεῖ! Κύριε, φερίλω νὰ εὐρίσκωμαι κατὰ τὸ τέλος Φεβρουαρίου εἰς τὸ Μπουλαβάγιο αὐτὸ δι' ἐμὲ εἶνε ρητὴ ὑποχρέωσις. Ἀλλά, ὅπως πηγαίνουν τὰ πράγματα, θὰ μὰς χρειασθῇ ἓνας χρόνος, ὡς ποῦ νὰ φθάσωμεν ἐκεῖ! — Γνωρίζετε τὸν Βόριν Βολκῶφ; ἠρώτησεν ὁ κ. Ζουανίχ, μὲ τὴν ματαίαν ἐλπίδα ὅτι αὐτὸ τὸ ὄνομα, τὸ μέχρι τοῦδε τῶσον ἰσχυρόν, θὰ ἐξωμάλυνε τὸ νέον ἐμπόδιον.

— Δὲν ἔχω τὴν τιμὴν, ἀπήντησε λακωνικῶς ὁ ἀστυνόμος.

— Ἐμεῖς ὁμῶς, ἐβροντοφώνησεν ὁ Γιάγκος, δὲν ἐγγυσοῦμεν νὰ ξαναπαῖμε εἰς τὸ Ἀκρωτήριο!

— Ἐν τούτοις, τὰ συστατικά σας... τῶ ὑπενθύμισε μὲ γλευστικὸν τόνον ὁ ἀστυνομικός ἐπόπτης.

Ἡ ὀργὴ τοῦ Γιάγκου ἐξεχειλίσε.

— Ἄν δώσουν καὶ ἐκεῖ κάτω εἰς τὴν αἰτησίμ μου, τὴν προσοχὴν ποῦ τῆς δι-

δετε ἐσεῖς ἐδῶ, εἶνε κίνδυνος νὰ μὴ λάβουν κὰν τὸν κόπον νὰ ἐξακριβώσουν τὰ λεγόμενά μου.

Ὁ κ. Ἐπόπτης ἐχαμογελοῦσε... Ἦτο ἓνας χαριτωμένος νέος, 28 ἔως 31 ἐτῶν, ξανθός, ροδοκόκκινος, μὲ πρόσωπον τῶσον δροσερόν, σὰν τὸ μούτρακι κουκλίτσας ἀπὸ σμάλτον, ἡ ὁποία νὰ εἶχε ταξειδεύσῃ ἀπὸ τὸ Λονδίον ἕως τὴν Βλουμφοντάιν μέσα εἰς κουτὶ μὲ μαλακὴν βάταν. Ἀξιοματικὸς τῆς βασιλικῆς σωματοφυλακῆς εἰς διαθεσιμότητα ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἕνεκα μιᾶς πληγῆς τοῦ ἐλαφροτάτης, ἐξετέλει προσωρινῶς τὰ καθήκοντα διευθυντοῦ τῆς στρατιωτικῆς ἀστυνομίας τοῦ Βλουμφονταίν, μέχρις ὅτου διορισθῇ ἄλλος τακτικὸς διευθυντής.

— Τηλεφωνήσατε... τηλεγραφήσατε εἰς τὸ Ρόδεσμποσκ, καὶ θὰ μάθετε ποῖοι εἶμαστέ! ἐφώναζεν ὁ Γιάγκος.

— Δὲν ἔχω καιρὸν, ἀπήντησεν ὁ ἀστυνόμος, καὶ ἐκάθησε νὰ γράψῃ.

— Μόλον ποῦ εἶμεθα Γάλλοι, ἀρχίζω νὰ πιστεύω ὅτι θὰ μὰς τουφεκίσουν, πρὶν ἐξακριβώσουν τὰ λεγόμενά μου, — ἐβρυχήθη ὁ νέος, σὰν λυσσασμένος.

— Πολὺ πιθανόν, ἀπήντησε λακωνικῶς ὁ Ἀγγλος.

Πρὸ πολλοῦ ἤδη ὁ κ. Ζουανίχ δὲν ἠμποροῦσε ν' ἀνθέξῃ. Ἄλλ' αὐτὸ τὸ τελευταῖον κτύπημα τὸν ἀπετελείωσεν. Ἐσωριάσθη ἐπάνω εἰς ἓνα σκαμνί.

— Μὰ εἴθε ἡλίθιος! ἀνεβόησεν ὁ Γιάγκος, μόνον ἓνας υἱὸς τῆς Ἀλβιδῶνος σὰν ἐσὰς εἶνε ἱκανὸς ναντιτάξῃ τῶσον κτηνώδη ἐπιμονὴν εἰς αἰτησίμ τῶσον ἀπλήν σὰν τὴν ἰδικήν μου!

Χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ λέξιν, μὲ τὸν ἴδιον ἠσυχὸν τόνον, μὲ τὸν ὁποῖον θὰ ἐρωτοῦσε: «Θελετε ἓνα σιγάρο;» ὁ κ. στρατιωτικὸς ἀστυνόμος εἶπε, χαιρετίζων μὲ τὸ χέρι:

— Γκόντ μπάυ, Τζάκ Χίνδων!

Δὲν ἐπεξέτεινε τὴν εὐγένειάν του ἕως τὸν κ. Ζουανίχ, τὸν ἄσημον κωμάρσον τοῦ περιφύλου ἀρχηγῶ τῶν ἐκτροχιαστῶν, ἔδωκε δὲ διαταγὴν εἰς τοὺς ἀστυφύλακας, κάπου νὰ ὀδηγήσουν τοὺς δύο αἰχμαλώτους καὶ νὰ τοὺς κλείσουν, τοποθετοῦντες καὶ ἓνα σκοπὸν διὰ νὰ τοὺς φυλάττῃ.

— Θὰ μοῦ τὸ πληρώσης αὐτό, Τζῶν Μπούλλ! ἐφώναζεν ὁ Γιάγκος, ἐνῶ τὸν ἔστυραν ἕξω οἱ φρουροὶ του. Νὰ μὴ μὲ λένε Γάλλον, ἂν δὲν εὐρὼ τὸ μέσον νὰ σοῦ ἀποσπάσω, καμμιά ἡμέρα, τὴν ἀπάθειαν ἀπὸ τὸ μούτρό σου, ποῦ ἔχει χροῶμα σὰν χοιρομέρι, καὶ ἂν ἀκόμη εἶνε ἀνάγκη, ἂμα γυρίσω ἀπὸ τὸ Μπουλαβάγιο, νὰ σὲ κυνηγήσω ὡς τὴν ἄκρα τοῦ κόσμου. Ἄ! ἀπὸ τώρα χαρίζω εἰς τὸν Τζάκ Χίνδων ὅλην μου τὴν συμπάθειαν, μόνον καὶ μόνον διότι θὰ σὲ κάμῃ νὰ λυσσάξῃς μὲ τὸ προσεχὲς ἀνδραγαθμά του!

Ἦτο ἱκανὸς νὰ εἶπῃ καὶ ἄλλα ἀκόμη, ἀλλὰ ἡ θύρα ἐκλείσθη, κ' ἐσταμάτησεν ἐντελὲς τὴν πλημύραν τῆς εὐγλωττίας του. Ἀπερίγραπτος ἦτο ἡ μανία τοῦ ἠγαγκάσθη ὁμῶς ν' ἀκολουθήσῃ τοῦ ἀστυφύλακα· αὐτοὶ εἶχαν πάρη θάρρος τῶρα μὲ τὸν τρομερὸν «ἐκτροχιαστήν» καὶ ἔκαμναν στενωτέραν τὴν γνωριμίαν του μὲ σπρωξίματα δυνατά, εἰς τὰ ὁποῖα τὸ δυσκίνητον βάδισμα τοῦ Γιάγκου ἠναγκάσθη ἐπὶ τέλους νὰ ὑποταχθῇ.

Δὲν ἦτο εὐκολὸν πρᾶγμα διὰ τὸν κ. Ἐπόπτην νὰ εὐρῃ κατάλυμα διὰ τοὺς αἰχμαλώτους του. Θέσις δὲν ὑπῆρχε ποθενᾶ τὰ νοσοκομεῖα, τὰ σχολεῖα ποῦ εἶχαν μετασκευασθῇ εἰς θεραπευτήρια, τὰ δημόσια κτίρια, τὰ σπίτια, αἱ σκηναί, ὅλα ἐξεχειλίζαν, ἀλλὰ μὲ τραυματίας, ἀλλὰ μὲ ἀρρώστους, αἱ δὲ φυλακαί, ποῦ εἶχαν ἐγκατασταθῇ εἰς διάφορα οἰκοδομήματα, ἦσαν γεμάται πλέον.

Οἱ ἀστυφύλακες εὐρέθησαν εἰς τὰ στενά δὲν ἤξευραν ποῦ νὰ ὑπάγουν· ἐπειδὴ ὁμῶς ὁ προϊστάμενός των εἶπε: «Βάλτε τοὺς, ὅπου βρῆτε», ὠδήγησαν τοὺς κρατούμενους εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν μπερικτιῶν οικογενειῶν, ὅπου ἄλλως τε εἶχαν προηγουμένως ἀναγκασθῇ νὰ τοποθετήσουν τρεῖς ἄλλους αἰχμαλώτους.

Ὅλοι αἱ σκηναί ἦσαν κλεισταί, διότι αἱ ὧραι τοῦ περιπάτου εἶχαν περάσῃ πλέον. Ἐμπρὸς εἰς μίαν ἀπὸ τὰς σκηνας, ἓνας στρατιώτης, μὲ τὸ τουφεκί ἐπ' ὤμου, ἐφύλαττε σκοπός.

— Ἄ! παληκάρι μου, εἶπεν ὁ ἓνας ἀστυφύλαξ, νὰ δύο καινούριοι νεοσύλληκτοι, ὁ ἓνας μάλιστα πρώτης τάξεως. Δὲν θὰ μὰς ξανατινάξῃ πιά ὁ Τζάκ Χίνδων! Ἀῦριο θὰ πάῃ ἀναυλα εἰς τὸ Ἀκρωτήριο, καὶ ὑποθέτω πῶς δὲν θὰ ῥῃ ἐμπόδια στὸν δρόμον του...

Ἡ θύρα τῆς σκηνῆς ἠνοιχθη. Ἡ πάνινη ἐκεῖνη φυλακὴ, τὴν ὁποῖαν ἐφύλαττεν ὁ ἓνας καὶ μόνος σκοπός, θὰ ἦτο γελοία ὡς πρὸς τὴν ἀσφάλειαν, ἂν οἱ φυλακισμένοι, ἐξερχόμενοι ἀπὸ ἐκεῖ, κατώρθωναν νὰ φθάσουν ἕως τὸ ἄκρον τῆς πόλεως. Ἀλλὰ διὰ νὰ τὸ κατορθώσουν, ἔπρεπε νὰ διασχίσουν τὸ στρατόπεδον τῶν στρατιωτῶν, — πρᾶγμα ἄδύνατον διὰ ξένους, ποῦ δὲν ἐφοροῦσαν τὴν ἀγγλικὴν στολήν, — νὰ εἰποῦν τὸ σύνθημα εἰς τοὺς σκοπούς ποῦ ἐφύλατταν τὴν εἰσοδὸν τῆς πόλεως, τέλος νὰ ξεφύγουν ἀπὸ τὸ δίκτυον τῶν προφυλακῶν, ποῦ ἦσαν κλιμακῶδον τοποθετημένοι ἐπὶ μακρὰς ἀποστάσεως, εἰς τὰ περίχωρα τῆς Βλουμφονταίν... Ὅλα αὐτὰ ἦσαν πρᾶγματα ἀκατόρθωτα, τὸ ἀνεγνώρισαν δὲ πολὺ γρήγορα οἱ δύο Γάλλοι, ἂν καὶ εἶχαν γεμίση μὲ ἐλπίδας, ὅτανεῖδαν τοὺς πανίους τοίχους τῆς φυλακῆς των.

Εἰς τὸ σκοτεινὸν ἡμίφως, τὸ ὁποῖον ἐβάσιλευεν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς σκηνῆς,

εἶδαν τρεῖς Μπόρες ἐξηπλωμένους εἰς τὸ χροῶμα, οἱ ὁποῖοι ἐσηκώθησαν καὶ ἦλθαν νὰ ὑποδεχθοῦν τοὺς νεοφερμένους. Ἀντήλλαξαν μὲ χαμηλὴν φωνὴν μερικὰς λέξεις, ἔπειτα δὲ, ὅταν οἱ Γάλλοι ἐδήλωσαν τὴν ἐθιότητά των, ἓνας ἀπὸ τοὺς τρεῖς ξένους ἤρπασεν εἰς τὴν ἀγκάλην τοῦ τὸν Γιάγκον, τὸν ἐσφίξε δυνατά, καὶ, κλαίων σχεδὸν ἀπὸ τὴν χαρὰν του, ἐφώναξε:

— Τί εὐτύχημα δι' ἐμὲ νὰ εὐρεθῶ μὲ συμπατριώτας! Ὄνομάζομαι Γκὺ Λακῶς, εἶμαι Παρισινός, κ' ἐσεῖς ἐπίσης, τὸ μαντεύω ἀπὸ τὴν προφορὰν σας. Δύο χρόνια τώρα, ποῦ πολεμῶ ὑπὲρ τῶν Μπόρες, πολὺ ὀλίγον ἔζησα μὲ Γάλλους· εἰς τὴν ἀρχὴν, εὐρίσκοντο μερικοὶ εἰς πολλὰ μπερδικὰ συντάγματα, τῶρα ὁμῶς ὅλοι σχεδὸν ἔχουν σκοταθῇ ἡ πεθάνῃ... Ὁ πατέρας μου εἶνε ὄπλαρχηγός 300 ἀνδρῶν, κ' ἐγὼ ἤμουν ὑπαρχηγός του. Εἶχα τὴν εὐτυχίαν δύο χρόνια νὰ μείνω ἐλεύθερος καὶ χωρὶς κὰν μίαν τουσυγγρανιά. Χθὲς ἕμῶς μ' ἐπίασαν δυστυχῶς, εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων μιλίων ἀπὸ τὴν Βλουμφονταίν, ὅπου μὲ εἶχαν στείλῃ ὡς ἀνιχνευτήν... Ὄ! ἂν ἤξεύρατε πόσον φοινικὸς εἶνε αὐτὸς ὁ ἄδικος πόλεμος! Οἰκογένεια ἐδεκατίσθησαν ἐντελὲς! οὔτε μίαν δὲν εἴμεινε χωρὶς νὰ χάσῃ ἀνθρώπους της, κ' ἐγὼ ὁ ἴδιος ἔλασα ἓνα θεῖόν μου ἐξ ἀγγιστείας, ἓνα Ρίσιικ, ἀπόγονον τοῦ Ρίσιικ ποῦ ἔκτισε τὴν Γιωχάννεσμποργ' ἐφρονεῦθη εἰς τὸ πλευρόν τοῦ Βίλλεμπουᾶ-Μαρσίγ... Ἡ σύζυγός του, ἀδελφὴ τοῦ πατέρα μου, ἀπέθανεν εἰς τὴν Πραιτωρίαν, φυλακισμένη εἰς τὸ στρατόπεδον ἡ ἐξαδέλφη μου, ἡ Λιάνα Ρίσιικ, εἶδε τὸν ἀρραβωνιαστικὸν της νὰ ξεψυχᾷ ἐμπρὸς της· δύο ἀδέλφια της, ποῦ τὰ ἔλεγον «τὰ Δίδυμα τοῦ Τράνσβααλ», ἐχάθησαν ἀπὸ τότε...

— Τὰ Δίδυμα τοῦ Τράνσβααλ! τὰ εἶδαμεν χθὲς εἰς τὸν δρόμον τοῦ Ἀνόβερ — ἐφώναζαν μαζὶ ὁ Γιάγκος καὶ ὁ θεὸς του.

Ἐκεῖνην τὴν στιγμήν ὁ σκοπὸς ἀνεσῆκωσε τὴν θύραν τῆς σκηνῆς καὶ ἐπρόσταξε τοὺς φυλακισμένους νὰ σιωπήσουν. Ὁ Γιάγκος ἐχαμήλωσε τὴν φωνὴν του διὰ ἐξηγήσῃ ὑπὸ ποίας περιστάσεις εἶχαν συναντήσῃ τοὺς μικροὺς Ρίσιικ, κατόπιν δὲ ἀνεκλίνωσε τὴν ἀνησυχίαν του διὰ τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ Ὑβῶν.

— Ὄ! δὲν ἔχετε τίποτε νὰ φοβηθῆτε, εἶπεν ὁ Γκὺ Λακῶς· κανεὶς δὲν θὰ πειράξῃ ἓνα τόσο μικρὸ παιδί! ἔφυγε, φαίνεται, μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ σὰς φανῇ χρήσιμος. Τῶρα θὰ τὸν ἔχουν ἀπαμένο, καί, ἀφοῦ τὸν φέρουν ἐδῶ, εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν, θὰ τὸν ἐξαποστείλουν εἰς τὸ Ἀκρωτήριο, ὅπου θὰ συναντηθῆτε πάλιν.

(Ἐπεται συνέχεια) Ν. ΠΟΡΙΩΤΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΟ ΣΥΝΑΧΙ

Ἀγαπητοί μου, ΟΤΕ μου δὲν ἐδοκίμασα τῶσιν δυσκολίαν διὰ νὰ συντάξω μίαν ἐπιστολήν, ὅσιν αὐτὴν ποῦ δοκιμῶσω σὺντάξω μίαν ἐπιστολήν, ὅσιν αὐτὴν ποῦ δοκιμῶσω σὺντάξω μίαν ἐπιστολήν, ὅσιν αὐτὴν ποῦ δοκιμῶσω σὺντάξω μίαν ἐπιστολήν...

Ἐπειδὴ δὲν εἶνε ἡ ἀνάγκη νὰ ἐλαφρώσω τὰ ἀπὸ μέσα φορέματα!! Τῶρα, εἶπα, ὅτε χιόνια πέφτουν ὅτε ἡ θερμοκρασία εἶνε πιά εἰς τὸ μηδέν. Πρέπει λοιπὸν νὰ φορῶ τὰ ἴδια ρούχα ποῦ ἐφοροῦσα τὸν Ἰανουάριον; Καὶ μὲ αὐτὴν τὴν ὥραιαν σκέψιν, τὴν ὁποῖαν δὲν θὰ ἔκαμνεν οὔτε ὁ ἀγαπητός μὰς Ἀνανίας, ἐβγάλα μίαν φανέλλαν χονδρὴν καὶ ἐφόρεσα μίαν ἄλλην φιλότερην. Τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐξημερώθηκα κρυολογημένος, — διὰ νὰ μάθω ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται ποτὲ νὰ ἐλαφρῶνῃ κανεὶς τὰ ἀπὸ μέσα φορέματα ὅσον διαρκεῖ ἡ ἰδία ἐποχὴ, καὶ ὅτι μόνον τὰ ἐξωτερικὰ εἰμπορεῖ νὰλλάξῃ ἀναλόγως τοῦ καιροῦ, δηλαδὴ νὰ φορῇ ἐλαφρότερον ἢ βαρύτερον ἐπανωφόρι, ἢ νὰ μὴ φορῇ διόλου, κατὰ τὰς ὥρας καὶ τὰς περιστάσεις. Αὐτὸ ἐλπίζω ὅτι τὸ ξεύρετε καλά καὶ ὅτι δὲν ἐπεριμένετε νὰ τὸ μάθετε ἀπὸ τὸ συναχί μου...

Ἡ ἀλήθεια εἶνε, ὅτι διὰ τὴν παράβασιν ἐνὸς στοίχειώδους καὶ πασιγνώστου ὑγεινοῦ κανόνος, ἐτιμωρήθηκα πολὺ ἐλαφρὰ, ἐνῶ ἠμποροῦσε νὰ τιμωρηθῶ βαρύτερα. Ἐκεῖ ποῦ ἀρπάξα ἓνα συναχί, κάλλιστα ἠμποροῦσε ν' ἀρπάξω μίαν γρόπτην δυνατὴν, μίαν πλευρίτιδα, μίαν περιπνευμονίαν... Ξεύρω κ' ἐγὼ; Ἰδοὺ διατί πρέπει νὰ εὐλογῶ τὸ συναχί μου καὶ νὰ λέγω «Δεῖξά σοι ὁ Θεὸς! μὴ χειρότερα!» Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ποτὲ δὲν πρέπει νὰ παροπνοῦμεθα μὲ τὰ παθῆματά μας, ὅταν προέρχονται ἀπὸ ἰδικὴν μας ἀνοησίαν, διὰ τὴν ὁποῖαν ἠμποροῦσε νὰ πάθωμεν καὶ χειρότερα. Ἐνα κρυολόγημα, τὸ ὁποῖον ξεθυμαίνει καὶ τελειώνει μ' ἓνα συναχί, δὲν εἶνε βέβαια ἢ βαρύτερα τιμωρία, καὶ ἂς χάσῃ κανεὶς μὲ τὸ συναχί αὐτὸ τὴν ὀσφρησίμ του καὶ τὴν γεῦσίμ του, καὶ ἂς ἀμβλύνεται ἡ σκέψις του εἰς τῶσον βαθμόν, ὥστε νὰ μὴ ἠμπορῇ νὰ συντάξῃ πλέον οὔτε μίαν φιλικὴν ἐπιστολήν...

Ἄλλὰ πρέπει νὰ σταματήσω ἐδῶ. Εἶμαι τῶσον κουρασμένος, ὡς νὰ ἐγράψω ὀλόκληρον βιβλίον, ὀλόκληρον φιλοσοφικὸν σύστημα. Ἐπειτα, δι' ἓνα συναχί τί ἄλλο εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ εἶπῃ; Σὰς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΤΟΥ ΚΑΡΑΜΠΑΜΠΟΥΛΑ
(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ
ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

Ἐρηνία λοιπὸν βασιλεύει εἰς ἄλους τοὺς δρόμους καὶ εἰς τὴν πλατεῖαν, ὅπου γίνονται αἱ παλάβες. Ἄλλος δὲν φαίνεται παρὰ μονάχα ὁ Κίχ-κίχ-λαιμός, ὁ Μεγάλος Δῆμος, ποὺ κάμνει τὴν περιπολίαν του, μετὰ τὸ μεγάλο σπαθὶ του στὸν ὦμο, γιὰ νὰ ἰδῇ ἂν γίνεταί ἐκεῖνον ποὺ ἐπρόσταζε ὁ Καραμπάμπουλας.

Καὶ ὁμοίως, μ' ἔλον τὸν φόβον ποὺ εἶχαν οἱ ἄνθρωποι μήπως ὁ Κίχ-κίχ-λαιμός τοὺς κάμη κίχ-κίχ τὸν λαϊμόν τους, ἄρχισαν νὰ φωνάζουν καὶ νὰ μουρμουρίζουν. Οἱ δύο μάγοι, ποὺ ἦσαν πῦρ καὶ μανία μετὰ τὸν Καραμπάμπουλα, διότι δὲν ἐπρόφθασαν νὰ πάρουν τίποτε ἀπὸ τὰ δῶρα ποὺ τοὺς

«Ἀρχισε νὰ τροχίξῃ τὸς σπάθες...» (Στ. 84.)

εἶχε τάξη, ἄλλο δὲν κάμνουν τώρα παρὰ νὰ βάζουν σκάνδαλα εἰς τὸν λαόν του. Ἐπὶ τέλους δύο Ἀράπηδες, οἱ πῦρ παληκαράδες τοῦ χωριοῦ, ἀπεφάσισαν νὰ κάνουν διαδήλωσι καὶ συλλαλητήριον, καὶ νὰ ζητήσουν νὰ καταργηθοῦν τὰ Λαϊκὰ Συμπόσια.

Ἐβάσαν καὶ οἱ δύο τὰ καλά τους ροῦχα, κ' ἐξεκίνησαν νὰ πάνε εἰς τὸν μέγαν ἀχυρῶνα, ὅπου γίνονται αἱ παλάβες.

Ἐκεῖ ἄρχισαν νὰ κόβουν καὶ νὰ ράβουν, μετὰ τὴν γλωσσάν των, παλάβες, ἀλλὰ κατένας ἄλλος δὲν ἔβγαλεν ἀπὸ τὸ σπιτί του νὰ τοὺς ἀκούσῃ.

Ἐτυχεν ὁμοίως νὰ περνᾶ ἀπὸ ἐκεῖ κοντὰ ὁ Κίχ-κίχ-λαιμός. Τοὺς ἀκουσε, καὶ εἶπε ἀπὸ μέσα του :

— Σταθῆτε, νὰ σᾶς δεῖξω ἐγώ!

Καὶ ἔτρεξε ἀμέσως κ' ἔφερε ἕναν τροχὸ τοῦ ἀκονίσματος, καὶ ἄρχισε νὰ τροχίξῃ καὶ ν' ἀκονίζῃ τὰς σπάθες καὶ τὰς μαχαίρας του μετὰ τὸσον ἄγριο ὕφος, ὥστε αἱ δύο διαδηλωταὶ ἐπῆραν τὰ

βρεμμένα των, καὶ ὅπου φύγη-φύγη... Δώδεκα ἡμέρες... καὶ αὐτοκίνητο, ποὺθεὶν δὲν ἐφαινότανε! Ἐκόντευε τὸ μεσημέρι, καὶ τίποτε ἀκόμα! Ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ παλάτι ἔβγαῖναν μοναχὰ οἱ βόγγοι καὶ οἱ θρήνοι τοῦ Καραμπάμπουλα:

— ὦχ! σᾶς ἔφαγα ἄλους!... ἔνα τοκίνητο! ἔνα τοκίνητοσοο! ὦωωχ!

(Ἐπεται συνέχεια) Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

Η ΦΑΝΤΑΣΜΕΝΗ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΕΜΙΛΕ ΡΕΣΗ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. (Συνέχεια)

— Σᾶς βλέπω πολὺ-πολὺ εὐθυμα, παιδιὰ μου, εἶπεν ὁ κ. Δεβουσύ, μετὰ τὴν εὐμένειαν εἰς τὸ μεϊδιάμα του. — Ἡμπορῶ νὰ μάθω τὸ αἴτιον τῆς εὐθυμίας σας :

— Βεβαίως, θεῖέ μου, ἀπήντησεν ὁ Ἄνδης: πρόκειται διὰ τὸ τηλεγράφημα ποὺ ἔγραψα νὰ στείλω εἰς τοὺς γονεῖς μου: ἡ ἐξαδέλφη μου λέγει ὅτι ἡμποροῦσα νὰ τὸ κάμω συντομώτερον, διὰ νὰ οἰκονομήσω μερικὰς δεκάρας.

— Ἀλήθεια; νὰ τώρα ποὺ ἄρχισε καὶ ἡ Ἄνδρα νὰ διδῇ μαθήματα οἰκονομίας! Αὐτὸ πῶς εἶνε ἐντελῶς ἀπρόοπτον!... Κάμνετε καλά ὁμοίως, ποὺ θὰ τηλεγραφῆσῃ εἰς τοὺς γονεῖς σου. — Ἀμβρόσιε, ἔλα ἐδῶ, — διέταξε τὸν ἀμαξῶν του, ποὺ ἐκάθητο εἰς τὸ πέτρινον θρανίον, εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ ἀνδῆρου, — ἔρροντις νὰ σταλῇ ἀμέσως αὐτὸ τὸ τηλεγράφημα.

Ὁ Ἄνδης ἐν τῷ μεταξύ εἶχε βγάλῃ ἀπὸ τὴν τσέπην του ἕν νόμισμα, τὸ ὁποῖον ἔτεινε πρὸς τὸν ὑπηρετήν.

— Ἄφησε, ἄφησε!... μὴ φροντίξῃς γι' αὐτὴν τὴν λεπτομέρειαν, παιδί μου, εἶπεν ὁ κ. Δεβουσύ.

— Ἦθελα ὁμοίως νὰ πληρωθῇ μετὰ ἐξοδα ἴδικά μου αὐτὸ τὸ τηλεγράφημα, ἐπέμεινε ὁ ἔφηβος, προσπαθῶν νὰ βάλῃ κρυφὰ ἕνα φράγκο εἰς τὴν παλάμην τοῦ ἀμαξῶ. — Ἦλυσσα ἀπὸ τὴν ἐξαδέλφην ἕνα τόσο φοβερὸν φιλιπικὸν εἰς αὐτὸ τὸ ζήτημα, ὥστε αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τὸ πληρώσω ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου μου ταμείου...

— Καλὰ, καλὰ, εἶνε περιττὸν τώρα, ἐδήλωσεν ὁ κ. Δεβουσύ, κάμωνων νεῦμα εἰς τὸν ὑπηρετήν ν' ἀπέλθῃ. — Καὶ τώρα, ποὺ τὸ τηλεγράφημά σου ἔφυγε, πάμε εἰς τὴν βιβλιοθήκην νὰ ομιλήσωμεν λιγάκι, παιδιὰ μου.

— Προτιμῶ νὰ μείνω ἐδῶ, ἀπήντησεν ἡ Ἄνδρα, ἀνοίγουσα ἐντελῶς τὸ παράθυρον καὶ καθήμενη ἀναπαυτικὰ εἰς τὸ μαλακὸν διβανάκι, ποὺ ἦτο εἰς τὸ κολίωμα του. Κάνει πολὺ ζέσθη εἰς τὴν βιβλιοθήκην, μπαμπᾶ, μετὰ τὴν φωτιά ποὺ

ἔχετε διαρκῶς ἀναμμένην ἐκεῖ μέσα...

— Ἐλάτε λοιπὸν, ἐξαδέλφη μου, ἐσυμβούλευσεν ὁ Ἄνδης, ἀντιληφθεὶς ὅτι ἡ ἐγώιστικὴ ἐκείνη ἀπόκρισις ἐστενοχώρησε τὸν καλὸν γέροντα. Δὲν ἤξεύρω ἂν θὰ σᾶς εἶνε εὐχάριστη ἡ συντροφία μου, ὁ μὲ στερήσετε ὁμοίως, ἂν δὲν ἔλθετε μαζί μου, τὴν εὐχάριστῃσεν ποὺ αἰσθάνομαι μετὰ τὴν ἰδική σας συντροφία.

Ἄντὶ νὰ κολακευθῇ μετὰ τὸ φιλοφρόνημα, ἡ Ἄνδρα ὑπεδέχθη μετὰ μίαν χειρονομίαν ἀνυπομονησίας τὴν πρόσκλησιν τοῦ ἐξαδέλφου τῆς. Ἐφαντάσθη ὅτι αὐτὸς δὲν ἐπέμεινε δι' ἄλλον λόγον παρὰ ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ πατρὸς τῆς, καὶ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ αὐτὸς ὅ,τι δὲν εἶχε δυνηθῇ νὰ ἐπιτύχῃ ἀπὸ αὐτὴν ὁ πατέρας τῆς. Δι' αὐτὸ ἠθέλησε νὰ τῷ ἀποδείξῃ ὅτι δὲν ἔκαμνε ποτὲ παρὰ τοῦ κεφαλοῦ τῆς μόνον, καὶ ἐπέμεινε εἰς τὴν ἄρνησιν τῆς.

— Διατί νὰ πᾶμε εἰς τὴν βιβλιοθήκην; εἶπεν εἰς τὸν πατέρα τῆς εἶνε τὸσον ὠραία ἐξῶ! ὁ ἀέρας εἶνε τόσο γλυκὺς, ὥστε ἕνας περιπατάκος εἰς τὴν αὐλὴν δὲν θὰ μᾶς βλάψῃ.

Ἐνῶ ἔλεγεν αὐτὰ, τὸν ἔπιασεν ἀπὸ τὸν βραχίονα, καὶ, χαϊδευτικὰ, ἐστήριξε τὴν κεφαλὴν τῆς εἰς τὸν ὦμον τοῦ γέροντος, ὁ ὁποῖος — τὸ ἐγνώριζε πολὺ καλά ἡ Ἄνδρα — ποτὲ δὲν ἦτο δυνατὸν ν' ἀντισταθῇ εἰς τὰ γάδια τῆς.

Ἄλλὰ, ἀπὸ τὴν στιγμήν ποὺ εἶχεν ἐξαφανισθῇ ὁ ἥλιος εἰς τὸν ὀρίζοντα, ἔλαφρὸν ἀεράκι, καλοκαιρινὸν σχεδὸν χλιαρὸν, ἀλλὰ νοτισμένον μετὰ τοὺς ἐσπερινοὺς ἀτμούς, ἔσειε τὸ φύλλωμα τῶν δένδρων, καὶ ὁ κ. Δεβουσύ ἐφοβεῖτο πρὸ πάντων τὴν ὑγρασίαν.

— Ὅχι, ὄχι, χρυσῆ μου κόρη, εἶπεν, ἀφοῦ ἐπρόβαλε εἰς τὸ παράθυρον καὶ ἐμυρίσθη τὸν ἀέρα ἐπ' ὀλίγας στιγμάς, δὲν θὰ ἔκαμνα φρόνιμα νὰ ἐξέλθω ἐγώ, καὶ μάλιστα ὅτε νὰ μείνω ἀκόμη εἰς αὐτὸ τὸ σαλόνι; εἰς τὴν ἀνοησίαν ποὺ ἔκαμα, νὰ σὲ συνοδεύσω χθὲς εἰς τὸν κῆπον, ὀφείλω τὸ κρυολόγημα ποὺ μ' ἐνοχλεῖ τώρα.

Ἦθέλησεν, ἐνῶ ἔλεγεν αὐτὰ, νὰ τῆς σφίξῃ ὀλίγον τὸ αὐτάκι ἐκείνη ὁμοίως, πεισνωμένη διότι ὁ ἐξαδέλφος τῆς παρρησίῃ εἰς τὴν ἀπόρριψιν τῆς προτάσεως τῆς, ἐξέφυγε μετὰ ἐν ὀπίσθον τιναγμα τῆς κεφαλῆς ἀπὸ τὸ πατρικὸν ἐκεῖνο χαδάκι, καὶ, ἀφοῦ τοὺς ἐκαληνύκτισεν, ἀπεσύρθη εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

ΒΕ ΑΙΤΙΑΣ ΤΗΣ

Τὴν ἄλλην ἡμέραν τὸ πρωῖ, κατὰ τὴν ὄραν τοῦ προγεύματος, ἡ Ἄνδρα εὐρέθη μόνη εἰς τὴν τραπεζαρίαν. Ἐπερίμενε πέντε λεπτά, καὶ, ὅταν ἠρώτησε διὰ ποῖον λόγον δὲν ἦρχετο ὁ πατέρας τῆς, ἔμαθεν ὅτι ὁ κ. Δεβουσύ εἶχε πάθῃ, τὴν

νύκτα, προσβολὴν βρογχίτου, καὶ ὅτι ἔγινεν ἀνάγκη νὰ στείλουν νὰ φέρουν ἀμέσως τὸν ἰατρόν.

— Καὶ διατί δὲν μ' ἐξύπνησαν; ἠρώτησεν ἡ Ἄνδρα.

— Ἡ παρουσία σας δὲν θὰ εἶχε ἄλλο ὄφελος, ἐξήγησεν ὁ ὑπηρετῆς, καὶ ἐκτὸς τούτου ὁ κύριός μας δὲν ἠθέλησε νὰ σᾶς ἀνησυχῆσωμεν εἰς τὸν ὕπνον σας.

— Τὸ ἴδιον σᾶς εἶπε καὶ διὰ τὸν κ. Ἄνδην; ἠρώτησεν ἀκόμη ἡ Ἄνδρα, κρυοδαγκωμένη ἀπὸ τὴν ζήλειαν.

— Καὶ διὰ τὸν κ. Ἄνδην ἐπίσης, ἀλλὰ ἡ ἀνησυχία, ποὺ ἐγινε στὸ σπιτί μετὰ τὸν ἐρχομὸν τοῦ ἰατροῦ, τὸν ἐξύπνησε καὶ, ἐπειδὴ ἐσηκώθη καὶ ἦλθε νὰ ἰδῇ τί ἔτρεχε, ὁ ἰατρός, ἄμα τὸν εἶδε νὰ κουτσαίνει, ἐζήτησε νὰ ἐξετάσῃ τὸ πόδι του: καὶ τότε τὸν ἔστειλε πάλιν νὰ πᾶσιν εἰς τὸ κρεβάτι καὶ τοῦ συνέστησεν ἀπόλυτον ἀνάπαυσιν διὰ μερικὰς ἡμέρας.

— Καὶ ποῦ εἶνε τώρα;

— Εἶνε εἰς τὸ δωμάτιόν του, ὅπου ἐζήτησε νὰ τοῦ πηγαίνωμεν τὸ φαγητόν του ἕως ὅτου ὁ ἰατρός διατάξῃ διαφορετικὰ.

Ἡ Ἄνδρα ἐκάθησε μόνη τῆς εἰς τὸ τραπέζι, ἔφαγε μετὰ πολλὴν ὀρεξιν τὸ πρωῖνόν τῆς πρόγευμα, καὶ ἔπειτα ἀνέβη νὰ ἰδῇ τί ἔκαμναν οἱ δύο ἀσθεγεῖς. Δὲν τὴν ἄφησαν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ πατρὸς τῆς ἀφοῦ ἐπέταξε τὴν νύκτα μετὰ πόνους καὶ ἀϋπνίαν, ὁ κ. Δεβουσύ ἐκοιμᾶτο τώρα, καὶ θὰ ἦτο ἀπάνθρωπον νὰ ταράξουν τὸν ὕπνον του. Ἐδάκε λοιπὸν διαταγὰς νὰ τὴν εἰδοποιήσουν ἄμα ἐξύπνησῃ ὁ πατέρας τῆς, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ἐξαδέλφου τῆς.

Ὁ Ἄνδης, ἐπειδὴ δὲν τοῦ εἶχε παραγγείλῃ ὁ ἰατρός νὰ μὴν διαρκῶς εἰς τὸ κρεβάτι, εἶχε σηκωθῇ καὶ ἐνδύθῃ. Ἦτο μισοξαπλωμένος τώρα εἰς τὸν καναπέ, κοντὰ εἰς τὸ παράθυρον, μετὰ τὸ πόδι του τυλιγμένον μετὰ ἐπίδεσμούς. Τὰ ὀλοκαίνουργα καὶ κομψὰ ροῦχα, ἀπὸ ἀσπρὴν φανέλλα, ποὺ ἐφόρουσε, τοῦ ἐπήγαῖναν θαυμάσια, καὶ τὸ παρουσιαστικὸν του τώρα μόνις καὶ μετὰ βίας ἐνθymiζε τὸ κατασκοπισμένον καὶ κουρελιαρικό ἄγορι, ποὺ εἶχεν ἡ Ἄνδρα συναντήσῃ εἰς τὸν δρόμον, τὴν προηγουμένη ἡμέραν.

— Ἄ! Ἄ! νὰ ἡ ἐξαδέλφουλά μου! — ἐφώναξεν, ἐνῶ ἐπετοῦσε κάτω εἰς τὸν τάπητα τὸ βιβλίον, μετὰ τὸ ὁποῖον διε-

σκεδάζε τὴν ἀναγκαστικὴν μοναξιά του. — Καλῶς ἦρθατε, ἀφοῦ ἔρχεσθε, χωρὶς ἄλλο, διὰ νὰ με συμπονεσέτε εἰς τὰ δεινὰ μου.

— Ἐρχομαι ἁπλῶς νὰ ἰδῶ πῶς περνάτε.

— ὦ! ἐγὼ περνῶ λαμπρὰ τὸ πόδι μου μόνον δὲν ἐννοεῖ νὰ περάσῃ... εἶδατε τί ἀτυχία; Δὲν ἐφανταζόμενοι κἂν, χθὲς τὴν νύκτα, ὅταν ἐσηκώθηκα κούτσα-κούτσα ἀπὸ τὸ κρεβάτι μου, διὰ νὰ μάθω διὰ τὸν πατέρα σας, ὅτι ὁ ἰατρός θὰ μ' ἐφυλάκωνεν ἐδῶ. Τί ἀτυχία! Ὅρα! διασκεδάσεις, νὰ εἶμαι κατάκλειστα ἀρκετὲς ἡμέρες εἰς αὐτὸ ἐδῶ τὸ δωμάτιον, ὅσον καὶ ἂν εἶνε ἀναπαυτικόν!

— Ὅ! ἔλθω, ἂν τὸ ἐπιθυμήτε, νὰ

«Ἄ! Ἄ! νὰ ἡ ἐξαδέλφουλά μου!...» (Σελ. 85, στ. α.)

σᾶς κάμω συντροφία, εἶπεν ἡ Ἄνδρα, δὲν ἔχω διαθέσιν νὰ ἐργασθῶ, σήμερα.

— Ἡ εὐγένειά σας μετὰ σκλαβώνει θὰ μὴν ἐπιτρέψωμε ἔτσι νὰ κάμωμε ὠραίας κουβεντούλες...

— Δηλαδή ἐσεῖς θὰ μὴν ἐπιτρέψετε, διώρθωσεν ἡ Ἄνδρα, διότι ἐγώ, ἄργα καὶ ποῦ προφθαίνω νὰ εἰπῶ καμμὴν λέξιν.

— Ὅπως δὴποτε θὰ ἔχετε τὴν ευκαιρίαν ν' ἀκούετε, εἶπεν ὁ ἐξαδέλφος τῆς γελαστός καὶ, νὰ δῆτε, εἰμπορῶ νὰ τὸ καυχθῶ, ὅτι ἡ συνομιλία μαζί μου εἶνε πολὺ διασκεδαστικὴ. Εἰσθε εὐτυχῆς, ἐσεῖς, ποὺ τοῦλάχιστον εἰμπορεῖτε, ἄμα θέλετε, νὰ ξεφεύγετε τὰ μὴθματα.

— Καὶ ποῖος θὰ μ' ἐμπόδιζε νὰ μὴν κάμω ὅ,τι θελήσω; εἶπεν ἡ Ἄνδρα με-

τὸν συνειθισμένον ὑπερήφανον τόνον τῆς. — Ὅχι βεβαίως ἐγώ! ἀπήντησε γελῶν ὁ Ἄνδης.

Καὶ ἔπειτα, ἀφίων κατὰ μέρος τὸ παιδρὸν του ὕφος:

— Τὸ ξεύρετε, ἐπρόσθεσεν, ὅτι ἦτο σοβαρὰ ἡ ἀρρώστια τοῦ πατέρα σας, τὴν νύκτα; Ὁ ἰατρός τὴν ἀποδίδει εἰς κάποιαν ἀπερίσκεψίαν του, καὶ σκοπεῖ νὰ σᾶς ἐξετάσῃ ὡς πρὸς αὐτὸ τὸ ζήτημα ἄμα ἐπιστρέψῃ...

Ἡ πληροφορία αὐτὴ ἐστενοχώρησε τὴν Ἄνδρα, διότι, μ' ὄλον τὸν ἐγώισμὸν τῆς, συνῆθάνετο ὅτι δὲν εἶχε συλλογισθῇ ἀρκετὰ καὶ τὴν ὑγείαν τοῦ πατέρα τῆς, ὅταν πρὸ δύο ἡμερῶν τὸν εἶχε παρασύρῃ, κατὰ τὸ δειλινόν, νὰ κάμουν περίπατον εἰς τὸν κῆπον.

— Τὸ κάτω-κάτω, ἐσκέφθη, ὡς ἔμεγε στὸ σπιτί. Δὲν τὸν ἐβίασα ἐγώ νὰ ἐξέλθῃ.

Οἱ δύο ἐξαδέλφοι ἐπέμειναν μαζί μερικὰς ὥρας, μετὰ πλήρη σύμνοιαν καὶ ἡσυχίαν. Εἰς τὴν ἀρχὴν, τὰ φαντασμένα λόγια τῆς Ἄνδρας ἐπέφρασαν λιγάκι τὸν Ἄνδην μετ' ὀλίγον ὁμοίως ἤρχισεν αὐτὸς νὰ τροφοδοτῇ τὴν συνομιλίαν, καὶ τὸ ἔπραξε μετὰ οἰστῶν καὶ εὐθυμίας, ποὺ ἐφανέρωναν τὸ ζωηρὸν τοῦ χαρκτηρῆτός του καὶ τὴν ἀναισθητικὴν διάθεσιν του. Τῆς ἔλεγε διὰ τὴν ζωὴν ποὺ κάμνουν οἱ γυμνασιῶπαιδες, διὰ τὰ ἀστεϊότατα ἐνίοτε παιγνίδια ποὺ παίζουσι εἰς βάρους τῶν συμμαθητῶν των, καὶ, καμμιά φορὰ, εἰς βάρους τῶν καθηγητῶν. Ἐξαφνα, κατὰ τὰς δύο, ὁ ἰατρός εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον, χωρὶς νὰ κρίνῃ ὅτι ἔπρεπε νὰ τὸν προαναγγείλουν.

Ἡ Ἄνδρα ὁμοίως ἐννοίει ὅτι ἔπρεπε νὰ μὴν τὴν ἰδῇ ὁ ἰατρός, κ' ἐβίασθη νὰ τρέξῃ νὰ κρυφθῇ ὀπίσω ἀπὸ μίαν πολυθρόναν. Ἦτο ὁμοίως πολὺ ἄργα: ὁ ἰατρός ἐπρόσθεσε καὶ τὴν εἶδε...

— Μπα! ἐδῶ εἶνε καὶ ἡ δεσποινὴς Δεβουσύ; εἶπε μετὰ πονηρίαν. Τί κάμνετε, δεσποινίς; Δὲν σᾶς εἶχα ἰδῇ εἰς τὴν ἀρχὴν... Ποῦ ἦσατε κρυμμένη; Ὑποθέτω πῶς δὲν ἐκρυφθήκατε ἐξ αἰτίας μου τοῦλάχιστον, διότι ἐμεῖς εἶμαστε παλαιὸι φίλοι πᾶς... δὲν εἶν' ἔτσι;

Ἀφοῦ τὴν ἐφώναξαν ἔτσι, εἶδεν ἡ Ἄνδρα ὅτι ἄλλη διεξοδος δὲν ὑπῆρχε, παρὰ νὰ σηκωθῇ καὶ νὰ πλησιάσῃ διὰ νὰ χαιρετίσῃ τὸν ἰατρόν Βερὶδ, ὁ ὁποῖος ἦτο παλαιὸς οικογενειακὸς φίλος.

κην 'Ακτίν'—ή 'Ελληνική Γλώσσα με τὸν Φιλελεύθερον καὶ 'Αιολί'—ή 'Αγροστος με τὸ Σκέτος, Ζεῦξιν, Κυρίαν δὲν με Μέλει, '21' καὶ Διακριθεῖσαν 'Αρσασιάδα'—ή Παλλὰς με τὴν Δαφροστεφῆ Σημαίαν, Λήθην καὶ Κόρην τοῦ Οὐρανοῦ—ή Χρυσάκηνη—'Αθή με τὴν Μυθόλοστον Δαφνούσαν καὶ 'Ορειοπόστον Δόξην—'Ελλην Μαχητὴς με τὸ Δάκρον τῆς 'Ανακοσίσεως, 'Εστεμμένην Καλλονὴν καὶ 'Οδὸν τῆς Δόξης.

Ἡ Διαπλάσις ἀσπάξεται τοὺς φίλους τῆς: 'Εμπνευσμένην Μουσικὸν (δὲξαι σοὶ ὁ Θεός! καὶ εἰς ἄλλους Διαγωνισμοὺς με ὑγείαν καὶ ἐπιτυχίαν) 'Απόρρητον Λέοντα (ἔστειλα προτάσεις σου ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ προηγούμενον καὶ ὅα δημοσιεύθῃν εἰς τὸ προσεχές) 'Ναυαγίον τοῦ Φαλήρου (χαίρω πού τιναξες τὰ πέταλα... τῆς τεμπελιάς σου ποῖον λοιπὸν ἦτο τὸ πάθημά σου;) 'Κυρίαν Σκαρφαλόστραν ἀξιοκαταφρόνηταν τὰ κορίτσια;! καὶ πῶς πατὴ τὰ εἶπε; ἀφ' οὗ μάλιστα βραβεύονται καὶ τὸσον συ/νὰ εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς!) 'Πλοῖον-Πατριδα (κ' ἐγὼ αισθάνομαι αὐτὴν τὴν γῆραν, ὅσκις μου γράφεις) 'Φιλελεύθερον (δὲν πειράζει' ἔως ἀργότερα τοὺς ἀντικαταστήσεις) 'Νυκτερινὴν Ἀδραν (εἰς τὸ προσεχές σ' εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα γράφεις) 'Ἑλληνικὸν Μεγαλεῖον, Δαφροστεφῆ Σημαίαν, Μαραμένην Γαίλαν (εὐχαριστῶ τὸ γραμματάκι σου μὴ ὑπερήρασε) 'Ζαχαῖον Μ. (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς ἐνεργείας; ἀλλὰ μέχρι σήμερον δὲν ἐνεγράφηται περιμένω) 'Φαληγοκίον 'Ακτίν (ἔχει καλῶς) 'Δαγαῖον (ἔλαβα καὶ σ' ἐπιστώτα με τὰς 5 δραχμάς) 'Αφρὸν τοῦ Κύματος (ἔστειλα) 'Γλυφονοκτιάσαν (ἔλαβα καὶ ἔστειλα) 'Κυριακὴν Π. (ἔχει καλῶς ἔστειλα ἐκ νέου) 'Μακροδοδορῶνον (ἐλήφθησαν) 'Αντίθεον, 'Εκρηβόλον 'Απόλλωνα (ἐάν σου ἐπρότειναν καὶ δέχουσαι, νὰ στείλῃς τετράδια πρῶτος σὺ) 'Νικηφόρον Οὐρανόον (ἡ καλλιτέρα ἐκδιήκτισε εἰνε... νὰ τῆς πάρῃς καὶ σὺ δύο ἄλλα ξεσπαθώματα) 'Ἡραν (ἔστειλα) 'Νυμφαίαν τοῦ Παμῖου (ἔστειλα) ἡ πρότασις σου (ἂ δημοσιεύῃ εἰς τὸ προσεχές) 'Φίλην τῶν Ζώων (ἔλαβα σημείωσιν ὄχι δά, καὶ φέτος μὴ γράφου πολλοί) 'Τρέχα Γύρουε (ἔστειλα 40 τετράδια Μ. Μυστικῶν καὶ 3 φακί. Χάρτου Λύσεων περιμένω καὶ ἀπὸ τοὺς τοῖς σὰς νὰ μου γράφετε συ/νὰ) Δ. Βαφ. (αἰνιγμα; τί νὰ τὸ κάμω τώρα;) 'Φιλόσοφον 'Ἑλληνα (τί ώραία κάρτα!) 'Ἡμέραν τῆς 'Ἐλευθερίας (ἔστειλα) 'Ἑλληνα Μαχητήν, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 7 Φεβρουαρίου ὁ ἀπάντησά εἰς τὸ προσεχές.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτὰ 5 μόνον] Ἐλάγιος ὄρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγοτέρας τῶν 10 πληρώνονται ὡς νὰ ἦσαν 10.]

Χρόνια πολλὰ γιὰ τὴ γιόρτῃ σου, 'Ευμεράδα.—Χρηστία. (Ζ'—75)

ΔΙΑΠΛΑΣΙΤΙΣ.— Παρακαλοῦμεν συναδέλφους συνδρομητὰς «Διαπλάσεως» ὅπως εὐαρεστούμενοι ἐγγραφῶνται εἰς τὸ ἡμέτερον περιοδικόν, ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ Ἀμυγῆτου Γελονοποιοῦ συντασσόμενον. Τὸ πρῶτον φύλλον ἐκδοθὲν ἤδη στέλλεται δωρεάν τῷ αἰτούντι.— Συνδρομὴ ἐτησίαι: δραχ. ἡ φρ. 1.— Πάβλος Πέππας, Γάκης Μεγαρίτης, ὁδὸς Κορυνητοῦ 260, Πειραιεύς. (Ζ'—76)

Τὸν ἀγαπητὸν 'Ελληνοπαῖδα ἐκλεγέντα γενικὴν γραμματέα τοῦ «Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων Φοιτητῶν» συγχάρω ἐγκαρδίως. Ἀντίβας ὁ Καρχηδόνας. (Ζ'—77)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 22 Μαρτίου

[Ὁ κόπος τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δέον νὰ γράφωσιν τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφεῖον μας εἰς φακέλους, ὧν ἕκαστος περιεχίει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

126. Δεξιόγραφος.
Σ' ἓνα γράμμα γαλλικόν,
Σ' ἓναν εἰλωτα παλρὸν,
Κάνω κομπλιμέντα,
Καὶ με τὴν τῶς γελοῦ,
Καὶ μαζί τοὺς ράβω...
'Αλλ' ἄς μὴ πολυλογῶ
'Αἰτὴ τῶρα τί φορῶ,
Πῆγέ μου καὶ μπράβο!

*Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Κίτιον Ντόμινο

227. Συλλαβόγραφος.
Δυὶ στοιχεῖα, δύο φθόγγους
Καὶ στοιχεῖο ἄλλο ἓνα
Τώρα στὴ γραμμὴ ἀν βάλῃς,—
Πῶς τὰ πῶν γερὰ κεφάλια,
Τὰ σορὰ καὶ σπουδαμένα,
Θαύρης εἰς αὐτὸ πού κτίζεις,
Δὲν πιστεύω νὰμφιζήλῃς!

*Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Αἰθερίου Πλάσματος

128. Μεταγραμματισμός.
Γινῆκαν ὕψωμα τῆς γῆς
Καμπόσι στρατιῶτες,
Κ' ἐμείνατε ἐμπρὸς ἐς αὐτὸ
Τὸ θαῦμα κεχρηῶτες...
'Αμ' τέτοιο θαῦμα καὶ ἐγὼ
Σὰς κάνω ἐν τῷ ἄμα,
Φθάνει νάλλῃξ μοναχῶ
'Ἐνα μεσαῖο γράμμα!

*Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κοτίνου Στεφάνου

129. Γωνία μετὰ Πυραμίδος.
+***** = Ἄνθος.
++***** = Ρωμαῖος.
+++***** = Ἀρχιερεὺς.
++++***** = Πλοῖον.
+***** = Χρῶμα.
+***** = Ὁ Θεός.
+***** = Ἦρω.

Αἱ τρεῖς λέξεις τῆς Πυραμίδος ἐκ τῶν ἀνω κατὰ σειράν: σύνδεσμος, πόλις, βασιλοπούλα ἢ δὲ τετάρτη, ἡ κάθετος, πρόθεσις.

*Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Οὐεῖρου τῆς Πατριδος

130. Πρόβλημα.
'Ανδρες γυναῖκες ἐνδεκα,
Καὶ τὰ καρβέλια δέκα.
'Ο κάθε ἄνδρας τρώει δύο,
Μισὸ κάθε γυναῖκα.
[Πόσοι ἄνδρες ἦταν
Καὶ πόσες γυναῖκες;]

*Ἐστάλη ὑπὸ τῆς 'Ελληνικῆς Φουσανέλλας

131. Μεσοστιχίς.
Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν κατὰ σειράν Στρατηγὸν ἀθηναῖον:
1. Ἀρχαῖος θεός. 2. Ἀρχαῖος ἀρχιτέκτων. 3. Γίγας. 4. Αὐτοκράτωρ Ρωμαῖός. 5. Ἄνεμος. 6. Γέφυρός. 7. Ἰππὸν ὀδικόν. 8. Πτηνὸν τῆς ἀλλῆς. 9. Γίδος τοῦ Δαυὶδ.

*Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λαζάρου

132. Μικτόν.
ττ-ο-εφρ-ουο-στη-ο-ορ-ασι-ο-χ
*Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μαργαρίτας Στέφρα

133. Γρίφος.
ο σ
1899 1902
1900 1903
1901 1907

*Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Γυμνασίου Μυτιλήνης

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τῶν φύλλων 1-2, 3 καὶ 4.

1. Ἀμφίων (ἀμφί, ὦν).—2. Κῦθος-κύκνος.—3. Σέληνη-σέλιον.

4. ΑΘΗΝΑ 5. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ
ΘΗΡΑ Μ ο ι Υ
ΗΡΑ Π ο ι χ Μ
ΝΑ Ε χ ι Φ
Α Δ Ο Ο Ρ Η
Ο Α Ο Ο Ρ Η
Σ Τ Σ Τ Ο Σ

6. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ Κ
τῆς ἀμβρέλλας πού Λ
κρατεῖ ἡ κυρία, εἶνε Η
τὰ πόδια τοῦ ἀρχι- Σ
μουσικοῦ, τοῦ ὁποῖου
τὸ κεφάλι ἀποτελεῖται ἀπὸ μερικὰς πτυχὰς
τοῦ φορέματος τῆς κό-
ρης, τῆς ὁποίας τὸ χερί
εἶνε καὶ τοῦ ἀρχιμου-
σικοῦ ἐπίσης φαίνεται
δὲ ὀλόκληρος ὅπως τὸν
βλέπετε ἐδῶ ζωγραφι-
σμένον, δταν ἀντιστραφῇ
ἡ Μαγικὴ Εἰκὼν.—7-11
Τῆ ἀνταλλαγῇ διὰ τῆς
προθέσεως ΑΝΑ: Ἄ-
ναρίας, ἄνας, ναυαγί-
νον, Καναδάς, Πανα-
μάς.—12. ΑΡΙΣΤΟ-
ΜΕΝΗΣ (Ἀμαλία, Σέ-
Ριφος, Ἄριστοτέλης,
ἐφθήμεΒερης, Ἄριστο-
φάνΗΣ.)—13. Τὸ λα-
κωνίζειν ἐστὶ φιλοσο-
φεῖν.—14. Ἡ φίλια
δὲν ἐγεννήθη διὰ τοὺς
ὕποκρητάς. (ὕφ' ὕλη Ἄ-
δεν-αιγ-ἐν Νί. Θῆ- διὰ
τ'-οὺς ὑπὸ Κρητίας.)

15. Ἀστυγῆς (ἄστν, ἄγης).—16. Κελά-
δημα (καί, λα, δι, μέ.)—17. Χανία-άνια.
—18. Ὁ πῆχυς.

19. Κ
ΚΑΡΙΑ
ΑΚΡΗΣΙΑ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

20. Σοφεῖς ὀμιλῶν,
καὶ τὸς ἐκρήσει σοφός
(ἡ ἀνάγκη εἰς ὀριζο-
ντίας πάντοτε κ' ἐκ
δεξιῶν, λαμβανόμενης
πρῶτον τῆς τελευταίας
σειράς, εἶτα τῆς πρώτης, εἶτα τῆς προτελευ-
ταίας, τῆς δευτέρας καὶ τῆς τρίτης.)—21-25.
Τῆ ἀνταλλαγῇ διὰ τῶν Ψ, Χ: Χέου, ψυχή,
ψῆχω, ψῆχος, ἄψυχός.—26. Θνήσκε ὑπὲρ
πατρίδος.—27. ΜΑΙΑ-ΑΡΤΑ (ΜΑῖος,
'ΑΡνος, Ἰτέα, ἌΑρῶν).—28. Ἡ ἐπιμέ-
λεια νικᾷ μεγάλαν δυσκολίαν (ἰ ἐπὶ μέλι-α νί-
κᾷ-μέγα λας-δὶς κολ-ηας.)

29. Σηκουάνας (σάκου, Ἄνας).—30. Βέ-
λος-ἔλος.—31. Ἡτα-Ἄτη.—32. Τὸ τηγάνι.

33. Α
Α-ΓΗ-ΜΑ 34. ΕΥΡΥΒΙΑ-
Α-ΓΗ-ΣΙ-ΛΑ-ΟΣ ΔΗΣ, (ὕβρις, Ραβδί,
ΜΑ-ΛΑ-ΓΑ βράδου, Ἰρις, ἀβρα,
ΟΣ δρῦς, Ἡῆθ, Συρία.)
—35-40. Τῆ ἀν-
ταλλαγῇ διὰ τῶν

Θ. Ρ. σχηματίζεται τὸ Ζήτη ὡς ἐξῆς:
Μ Α Ρ Θ Α 41. Διὰ τοῦ Ο: Δρό-
Λ Α Θ Ρ Α μος, Ὁλορός, Μολοσ-
Ρ Ω Θ Π Ν σός, Ὁμόλογος, Κό-
Α Ω Θ Η Ρ δρος, Ομῶδοφος, Στό-
Α Θ Ρ Ο Α νος=ΔΟΜΟΚΟΣ.

—42. Ἄστεως ἔαρ οἱ ἔρηθοι.—43. Κρεῖσσον
σε φιλόγειον ἢ παντάσῃν ἀγέλαστον εἶναι.
(Κρ' εἰς ον-σ' εῶ' ἤλω-γελῶν ὑπ' ἀντάπα-σὸν
ἀγέλας-τόνοι-ναί.)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπερηστὰς καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχεῖου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

<p>ΕΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ</p> <p>Ἐσωτερικοῦ: Ἐξωτερικοῦ:</p> <p>Ετησία... φρ. 8,— Ἐτησία φρ. φρ. 10,— Εξάμηνος... > 4,50 Ἐξάμηνος > > 5,50 Τρίμηνος... > 2,50 Τρίμηνος > > 3,—</p> <p>Αἱ συνδρομαὶ δεχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.</p>	<p>ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ</p> <p>ΙΑΡΥΘΗ Τῶν 1879</p> <p>ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ</p> <p>ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ</p>	<p>ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ</p> <p>*Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. *Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20. Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἑκάστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).</p> <p>ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ</p> <p>*Ὀδὸς Ἐνδραίου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βασιλικεῖον.</p>
	<p>Ἐν Ἀθήναις, 17 Φεβρουαρίου 1907</p> <p>Ἐτος 29ον.—Ἀριθ. 12</p>	

ΤΑ ΔΙΔΥΜΑ ΤΟΥ ΤΡΑΝΣΒΑΛ

(ΜΙΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ PAUL ROLAND)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. (Συνέχεια)

Δὲν ἐπέρασε πολὺ ὥρα, καὶ οἰκειότης
ζωηρὰ καὶ γεμάτη εὐκρίνειαν ἐκυρίαρ-
χησε μέσα εἰς τὴν σκηνήν. Οἱ δύο
Μπόρες, ὁ Χρῖστος Γρέδλερ καὶ ὁ Παῦ-
λος Μένιτζες, συμπολεμισταὶ καὶ οἱ
δύο τοῦ Γκυ Λακῶς, δὲν ἤμπορουσαν
παρὰ νὰ κάμουν καλὴν ὑποδοχὴν εἰς
τοὺς Γάλλους, τῶν ὁποίων αἱ συμπά-
θεται ἦσαν ὄλαι ὑπὲρ τοῦ ἀγῶ-
νός των.

Ἐφθασε καὶ τὸ φαγη-
τόν: σούπα φασόλια, καὶ
μάλιστα φασόλια, τὰ
ὁποῖα με πολλὴν προ-
θυμίαν ὑπεδέχθησαν οἱ
φυλακισμένοι, μ' ὄλην
τὴν ὄχι καὶ τὸσον ὀρε-
κτικὴν ὄψιν των. Ἡ ἐ-
νεργητικὴ ζωὴ τῶν πο-
λεμιστῶν τοῦ Κάμπου
τοῦ Τράνσβαλ, ἀνοί-
γει, ξεύρετε, φοβερὰ
τὴν ὄρεξιν.

Ἐπέρασαν τὸ ἀπό-
γευμα με τὴν συνομι-
λίαν. Ἐθίξαν τὸ ζή-
τημα τῆς ἀποδράσεως,
ἐκεῖνοι ὅμως οἱ ἀνδρεῖοι
ἦσαν παραπολὺ γνω-
στικοὶ ὥστε νὰ παραδο-
θῶσιν εἰς ματαίας ἐλ-
πίδας. Ἡ μόνη ἐλπίς
ποῦ τοὺς ἔμενεν ἦτο νὰ
τοὺς στείλουν εἰς τὸ
Ἄκρωτήριον καί, καθ'
ὄδον, νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ κανὲν μπουε-
κὸν σῶμα ἐπιτιθέμενον κατὰ τοῦ τραίνου.
'Αλλὰ, ἕως τὴν στιγμὴν ἐκείνην, δὲν ἦτο
δυνατὸν τίποτε ν' ἀποπειραθοῦν. Ἀχ! καὶ
νὰ εἶχεν ὁ καθένας καὶ μίαν στολὴν ἀπὸ
χακί!... Ἄν εἶχαν, τὸ νὰ φθάσουν εἰς
τὴν κατασκήνωσιν τῶν Ἀγγλων στρα-

«Περάστε, κύριε λοχαγέ... Οἱ αἰγμάλωτοι ὅμως δὲν θὰ
περάσουν...» (Σελ. 91, στ. α'.)

«Ὅλοι ἐπρόσεξαν ν' ἀκούσουν. Ἐνα
βαρὺ κάρρο ἐπλησίαζεν» ἔτριξαν οἱ προ-
χοί του καθὼς τὸ ἔσερναν ἀργά-ἀργά τὰ
βῶδια, τὰ ὁποῖα ἐνεθάρρυνε μία παι-
δικὴ φωνὴ εἰς ὀλλανδικὴν γλῶσσαν.
Ἡ βωδάμαξα ἐπέρασεν ὀπίσω ἀπὸ
τὴν σκηνήν. Ἦτο φορτωμένη με ἄχυ-

των καὶ νὰ προσπαθῆσουν νὰ μάθουν
τὸ σύνθημα, διὰ νὰ ξεφύγουν ἀπὸ τοὺς σκο-
πούς, θὰ ἦτο παιγνίδι πλέον δι' αὐτούς...
Ἐνύκτωσε. Τυλιγμένοι εἰς τὰ σκε-
πάσματα των καὶ καθήμενοι καταχαμα,
ἀφοῦ δὲν εἶχαν καθίσματα, οἱ φυλακι-
σμένοι, ἂν καὶ ἐτουρτούριζαν ἀπὸ τὴν
ψύχραν, ἤρχισαν νὰ νυστάζουν. Ἡ βροχὴ
ἔπερτε σὰν κατακλυσμὸς εἰς τὴν πόλιν.
— Σεσεε! ἀκούστε, ἐπιθύρσειν ἔξα-
φνα ὁ Γκυ.

Ὁ σκοπὸς ἠναγκάσθη νὰ πλησιάσῃ.
— Κύτταξε, εἶπεν ὁ μικρὸς βωδολά-
της ἔσπασε τὸ ἓνα ἄζον, ἀδύνατον νὰ
προχωρήσῃ! Ὁ ἀκυλίαν ἀπὸ τὸν θυ-
μὸν τοῦ ὁ Γιωχαννὲς Ρένσβουργ ποῦ πε-
ριμένει τὸ ἄχυρό του.

Ὁ στρατιώτης δὲν ἀπεκρίθη
λίγο τὸν ἔμελεν ἂν θὰ ἐθῶμενεν
ἢ ὄχι ὁ κύριος Γιωχαν-
νὲς Ρένσβουργ.

Ὁ βωδολάτης, ὄλο με
τὴν μουρμούρα, ἐξέλεψε
τὰ βῶδια του καὶ ἀ-
πεμακρύνθη κατόπιν
των.

— Εἶνε ὁ ἐξάδελ-
φός μου, ὁ Χάνς Ρίσι-
σιχ, ἐπιθύρσειν ὁ Γκυ,
τόσον σιγανά, ὥστε
μόλις ἠκούετο. Ἄν
ὁ Χάνς εἶνε ἐδῶ,
εἶνε πρὸς χάριν μας.
'Ο Γιωχαννὲς Ρέν-
σβουργ, εἰς τὸν ὁ-
ποῖον ἀνήκει ἡ ἀμα-
ξία τὸ ἄχυρο, εἶνε
Μπόρε, πιστὸς εἰς
τὸν ἀγῶνά μας, ἀλλὰ
ὕποκρινεται τὸν φί-
λον με τοὺς Ἀγγ-
λους, διὰ νὰ τοὺς
πωλῇ τὰ ἄλογα ποῦ
τρέφει εἰς τὰ λει-
βάδια του. Ἄς μειώμεν ἄγρυπνοι...
Ἄν ὁ Χάνς Ρίσισιχ ἔχη ἀποφασίσῃ νὰ
μας βγάλῃ ἀπὸ τὴν Βλουμφοντάιν, θὰ
τὸ κατορθώσῃ!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.
Ἐνας καλὸς ταγματάρχης.— Μεταφορὰ αἰγ-
μάλωτων.— Δὲν περῶ κανεὶς!—Τὸ ὄρο-